

Dürdanə Tahirli

Söz vaxtına çəkər dəyiblər! Düz bir il evvel yəni 2015-ci ilin oktyabrın 12-si Milli Ordumuzun Baş leyenənti Kamil Musavi döyüş tapşırığını yeri-nə yetirərən minaya düşdögəvəgbaş-layaq Dastanın lap əvvəlindən! Hər kəsin bir məğzı var! Kamilin məğzı isə məhz İgidlik və Barışmazlıqdır. Qazaq elinə-obasına xas olan, tarixən bu eli-obanı fərqləndirən barışmazlıq əzmi udduğu havaya, içdiyi suyla, eşitdiyi sözlə onun ruhuna, varlığına tə uşaqlıqdan hopmuşdur. Yaşadığı məhlədə "cuwallağı" uşaq kimi ad qazanmışdı.

Necə deyərlər Yerə qoyurdun Yeri yandırırdı, Goya qoyurdun Göyü. Hər dəfə məhləyə düşəndə artıq həm bilirdiki az keçməz bu "cuwallağı" oğlan "bir iş qarışdıracaq". Qoyulan qadagalar, məhdudiyyətlər onun çəgləyən bar şmaz ruhuna tam zidd ol-duğu üçün onları heç ciddiye də al-mırdı. Məktəb illərində dərs oxumaq-la heç arası yox idi. Sanki tarix yaz-maq ona tarix oxumaqdən daha ma-raqlı, daha vacib görünürdüğ Çəgla-yan ruhu, ona sözə baxan bir uşaq olmağa imkan vermirdi, özüyle necə bacaraydı? Və nə yaxşı ki, bacarmadı! Bu qədər tarixi torpağı düşmən tapdağında olan, milletinin bir milyonuna "köçkün", "didərgin" damğası vurulan xalqın oğlu niyə barışmaliydi. Niyə bacarmalıydı dinc oturmağı, standart bir həyat yaşamağı, yəni

Barışmazlıq dastanı

Qazilərimizi layiqincə yaşadaq ki, özümüz də yaşayaq!

məktəbdən sonra hər hansı bir ali məktəbi bitirib diplomlu gənc kimi elinə-obasına qayıdaraq burda orta-bab bir işe düzəlib səhər işə axşam eve tələsərək rahatca yaşamağı. Bacarmadı bunları! Bacarmazdı! Ona görə də müəllim ləvhədə çizdiyi ciz-gilərdən fərqliydi Kamilin beynində canlanan ciğirlər, xətlər, işaretər on-lar gələcəkdə hazırlayacağı kəşfiyyat planlarının cizgiləri idi. Hər gün televizordan, böyüklerdən erməni vəhşiliyi haqda eşitdikləri Kamili daha da barışmaz edirdi. Onun ruhuna ruh qatan isə Qarabağ savaşında və da-ha əvvəl xalqımızın, o cümlədən Qazax elinin yetişdirdiyi İgidlərin, hərb tarixində öz sözünü demiş herbicilərin mərdliyi, qoçaqlığı, qəhrəmanlığı haqda eşitdikləri idi. Yaşadığı məhlənin hər bir daşına görə, hər sakınla-ga görə dalaşmağa, qol güleşdiməyə hazır olan Kamil Vətənimiz Azərbay-canın bu qədər torpağına erməni faşistlər kimi murdar məxluqların aya-ğının dəyməsini heç cür həzm edə bilmirdi. Artıq lap ilk məktəb illərində o öz missiyasını özü üçün duymaşa müəyyən etdi və özünü bu missiya üçün hazırlamağa başladığ Bu İgidlik missiyası idi, gələcək Böyük Ya-

radanın lütfü, payı idi ona qarşı say-qışızlıq etmək böyük günah olardı. Kamilin saf, pak, işiqli Ruhu isə gu-naha deyil savaba açıq idi. Hələ bi-rinci sınıfda oxuyarkən Kamilin idman-na olan hevəsi onun özüne də, ezi-zlerinə ayan olmağa başladı. Və elə

həmin illərdə o güləş üzra yığmanın məşqçisi Qazax elinin fəxri Firdovsi Umuodovun rəhbərliyi altında məşq etməyə başladı. Müxtəlif səviyyəli turşurların qalibi, o cümlədən Res-publika mükafatçısı oldu. Lakin idman sahəsində eldə etdiyi uğurlar

onun döyüşən, barışmaz ruhunu qan-e etmirdi. Beləliklə, elə ilk illərdən məşq edərkən o özünü idman yarış-alarına deyil döyüşə, hətta düşmənlə əlbəyaxa döyüşə hazırlamağa başla-di.

Cani-qanı bahasına olsa belə Şəhid qanı hopmuş müqəddəs Vətən torpağını düşməndən azad etmək ezmədiydi Kamil. Elə bu szəhidi həyatının əsas və cox vacib qərarını qəti şəkildə qəbul etməyini şərtləndirdi. O, hərbçi olmağı qərara aldı. Düşməni bizim torpaqda oturduğuna, bu Vətənin havasıyla nəfəs almağına, bu torpağın çayalarından, bulaqlarında su içməyinə peşiman etməyi qərara aldı, cünki bu dəliqanlısı bir fi-kıl rahat buraxmırı "Axı niyə erməni mənim torpağında rahat oturmalıdır, niyə?". O artıq anlamışdır ki bu cür haqsızlığa bütün dünya susub, susur və susacaq. Bu torpaqlarda haqq-ədaləti ele özümüz berqərar etməli-yik, hər gecə yuxusunda elinin-obasi-nın Şəhid övladlarının ruhu ona xeyir-dua verir, çiyinlərinə düşən missiya-yaya ruhlandırdı. Kamil anlayırdı Sa-vasa əmlı, savadlı başlayacaq!"

davamı 15-ci səhifədə

